بسم الله الرحمن الرحيم

(ژباړه)

مفاهيم بدل شوي او افکار ګډوډ شوي دي!

له انس بن مالک رضی الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«ما من مسلم يغرس غرسا أو يزرع زرعا فيأكل منه طير أو إنسان أو بهيمة، إلا كان له به صدقة»

ژباړه: *هر کله چې يو مسلمان نيالګی کېږدي يا يو شی کښت کړي او الوتونکی، انسان او يا څاروی ورڅخه يو څه وخوري، دغه کار (د محصول د څښتن لپاره) صدقه حسابېږي.*

کله چې يو مسلمان د الله سبحانه وتعالی د رضايت او خوښۍ لپاره نېک عمل ترسره کړي او مېوه يې په دنيا او اخرت کې ترلاسه کړي، نو په زړه کې يې شور او ولولې راټوکېږي. هغه وخت نوموړی د ارامۍ او ډاډ احساس کوي او دغه نېک کار او ارامي بيانوي، ترڅو نور کسان هم د هغه ترسره کولو ته وهڅوي او نور خلک هم هغه څه وڅکي چې ده څکلي دي. د انسان روحيه په همدې توګه پياوړې کېږي او په دغه کار سره د ژوند واقعيت احساسولی شو. انسان د يو شي په ښندلو او ورکولو سره ارامه کېږي، نه د يو شي په ترلاسه کولو سره. د يو شي په ښندلو او له نورو کسانو سره په مرسته کولو ارامي ترلاسه کېږي او برعکس بخل او ځان‌غوښتنه د ستړيا او ناارامۍ لامل کېږي.

مفاهيم سرچپه شوي او افکار بدل شوي دي؛ انسان د غرايزو او نفساني غوښتنو لوري ته مخه کړې، چې هېڅ حد او اندازه نه لري. انسان د دنيوي حرص او ګټې د جاهلي کشمکش له امله، د ابولهب او ابوجهل جاهليت او د داړونکو ځنګل ته ورګرځېدلی دی، ترڅو بې‌عقلي او لوده‌ګي ارزښت پيدا کړي او د حيواني غريزو اواز د پوهاوي او درک تر اواز لوړ شي. په دغه حالت کې ښېګڼې او بدۍ نه محاسبه کېږي. عملونه نور د اخرت په تله نه تلل کېږي او صدقه خپل ارزښت له لاسه ورکوي. له هغو کسانو پرته چې الله سبحانه وتعالی پرې رحم کړی دی، د نورو ټولو انسانانو وضعيت همداسې دی.

چېرې يې اې د مسلمانانو خليفه! چې يو ځل بيا عدالت راوګرځوې او د اسلام مفاهيم بېرته را ژوندي کړې؟ چېرې يې اې عمر بن عبدالعزيزه! چې خپلو واليانو ته ووايې: د غرونو پر څوکو غنم وشيندئ چې هېڅ مرغه ونه وايي چې په اسلامي خاورو کې وږی دی...؟

اې ربه! د نبوت پر منهج خلافت ژر راوله، چې په واسطه يې د مسلمانانو ناوړه حالت پای ته ورسېږي او مصيبتونه ورڅخه لرې شي. اې ربه! په خپل کريم نور سره ځمکه روښانه کړه! اللهم آمين آمين!

ژباړه: بهير «ويار»